

- ovlast država članica da odrede obradu osobnih podataka kada je to potrebno za izvršavanje zadaće od javnog interesa [članak 7. točka (e)] ili pak za ostvarivanje legitimnog interesa nadzornika odgovornog za obradu ili treće osobe odnosno trećih osoba čiji se podaci otkrivaju,
- i uzimajući u obzir, osim toga, iznimne ovlasti države članice [da ograniče doseg obveza i prava] [članak 13. stavak 1. točke (e) i (f)] u slučaju da je takvo ograničenje mjera nužno za očuvanje važnog gospodarskog ili financijskog interesa neke države članice ili Europske unije, uključujući monetarna, proračunska ili porezna pitanja,

tumačiti na način da državi članici ne dopuštaju da, bez suglasnosti osobe u pitanju, vodi evidencije osobnih podataka za potrebe porezne uprave, to jest da je davanje osobnih podataka na raspolaganje javnim tijelima u svrhu borbe protiv porezne prevare samo po sebi riskantno?

3. Može li se evidencija financijskih tijela neke države članice, koja sadrži osobne podatke tužitelja i čija je povjerljivost zajamčena prikladnim tehničkim i organizacijskim mjerama zaštite osobnih podataka protiv neovlaštenog otkrivanja ili pristupa u smislu članka 17. stavka 1. gore navedene Direktive 95/46/EZ, do kojih je tužitelj došao bez legitimne suglasnosti takvog financijskog tijela države članice, smatrati nezakonitim dokaznim sredstvom, čije podnošenje nacionalni sud mora odbiti u skladu s načelom prava Unije o pravičnom suđenju navedenom u članku 47. drugom stavku Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
4. Je li u skladu sa spomenutim pravom na djelotvoran pravni lijek i pravično suđenje (osobito sa spomenutim člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima) postupanje nacionalnog suca prema kojem on, ako za određeno činjenično stanje postoji sudska praksa Europskog suda za ljudska prava koja se u ovom slučaju razlikuje od odgovora Suda Europske unije, na osnovi načela lojalne suradnje propisanog člankom 4. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji i člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, daje prednost pravnom mišljenju Suda Europske unije?

⁽¹⁾ SL L 281, str. 31. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. veljače 2016. uputio Tribunal de grande instance de Lyon (Francuska) – Jean-Philippe Lahorgue protiv Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB”, Vijeće odvjetničkih komora Europe „CCBE”, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

(Predmet C-99/16)

(2016/C 165/08)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Lyon

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jean-Philippe Lahorgue

Tuženici: Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB”, Vijeće odvjetničkih komora Europe „CCBE”, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Prethodno pitanje

Protivi li se odbijanje priključenja usmjerivača Virtualnoj privatnoj mreži za odvjetnike (RPVA) odvjetniku, koji je uredno upisan u odvjetničku komoru države članice u kojoj želi obavljati odvjetničku djelatnost kao slobodni pružatelj usluga članku 4. Direktive 77/249/EEZ ⁽¹⁾ jer se radi o diskriminatornoj mjeri koja može ometati slobodu pružanja usluga?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1977. o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga (SL L 78, str. 17)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 14.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. veljače 2016. uputio Raad van State (Belgija) – Vaditrans BVBA protiv Belgijske države**(Predmet C-102/16)**

(2016/C 165/09)

*Jezik postupka: nizozemski***Sud koji je uputio zahtjev**

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vaditrans BVBA

Tuženik: Belgijska država

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavke 6. i 8. Uredbe (EZ) br. 561/2006 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 tumačiti na način da se redovna tjedna razdoblja odmora iz članka 8. stavka 6. iste uredbe ne smiju provesti u vozilu?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, krše li članak 8. stavci 6. i 8. Uredbe br. 561/2006, u vezi s člankom 19. iste uredbe, načelo zakonitosti u kaznenim stvarima, kako je određeno u članku 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽²⁾ time što gore navedene odredbe Uredbe br. 561/2006 izričito ne predviđaju provođenje redovnih tjednih razdoblja odmora iz članka 8. stavka 6. iste uredbe u vozilu?
3. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, dopušta li Uredba br. 561/2006 državama članicama da u svojim nacionalnim pravima predvide zabranu provođenja redovnih tjednih razdoblja odmora iz članka 8. stavka 6. iste uredbe u vozilu?

⁽¹⁾ SL L 102, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167.)

⁽²⁾ SL C 364, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)
